

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΕΛΛΑΣΣΩΝΟΣ
Κυριακή 14 Ἰουνίου 2026 - Β' Ματθαίου
(Ματθ. δ' 18-23)

Ἡ σημερινή Εὐαγγελική περικοπή μᾶς ὁμιλεῖ γιά τή κλήση τῶν πρώτων Ἀποστόλων. Ὅταν ἦρθε ὁ καιρός γιά νά ἀρχίσει ὁ Ἰησοῦς τό δημόσιο ἔργο Του, τότε κάλεσε κοντά Του ἐκείνους πού θά τοὺς προετοίμαζε καί θά τοὺς ἔστελνε στόν κόσμο γιά νά κηρύξουν τό Εὐαγγέλιο. Ἀναζητῶντας ὁ Ἰησοῦς τοὺς συνεχιστές τοῦ ἔργου Του, δέν ψάχνει στά ἀνάκτορα καί στίς σχολές τῆς ἐποχῆς. Τό ἔργο γιά τό ὁποῖο προορίζονται οἱ Ἀπόστολοι δέν εἶναι ἀνθρώπινη ὑπόθεση γιά νά ἀπαιτοῦνται χρήματα, γνωριμίες καί σοφία. Αὐτό πού ἀπαιτεῖται ἀπό τοὺς ἀνθρώπους εἶναι ἡ ἀπλότητα, ἡ πίστη καί ἡ πρόθυμη ἀνταπόκριση στήν κλήση τοῦ Θεοῦ. Καί αὐτά, ὅπως ἀκούσαμε στό σημερινό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα, τά διέθεταν οἱ ἀπόστολοι.

Ἡ συνάντηση τοῦ Χριστοῦ μέ αὐτούς πού πρόκειται νά καλέσει γιά ἐργαστοῦν τόν εὐαγγελισμό τῶν ἀνθρώπων, γίνεται στήν παραλία τῆς Γαλιλαίας καί τήν ὥρα πού ἀγωνίζονται γιά τό μεροκάματό τους. Αὐτό πού τοὺς προτείνει ὁ Ἰησοῦς δέν εἶναι ἀπλό καί προπαντός δέν πραγματοποιεῖται εὐκόλα. Τοὺς ζητᾶ νά ἐγκαταλείψουν τά δίκτυα καί τίς βάρκες τους, νά τόν ἀκολουθήσουν καί νά γίνουν ἁλιεῖς ἀνθρώπων. Αὐτό ὅμως ἰσοδυναμεῖ μέ ἐγκατάλειψη τῶν πάντων καί τέλεια ἀνταπόκριση. Πάνω ἀπό τά, μόνα ἴσως, περιουσιακά στοιχεῖα, πάνω ἀπό τοὺς γονεῖς καί τίς οἰκογένειές τους, ἔβαλαν τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ.

Ὁ τρόπος ἀνταπόκρισης τῶν μαθητῶν ἐκπλήττει κυριολεκτικά. Δέν ζητοῦν διευκρινίσεις καί ἀνταλλάγματα, δέν ζητοῦν συμβουλή ἀπό κάποιον ἄλλον, δέν διστάζουν. Ἀφήνουν τά πάντα ἀμέσως καί ἀκολουθοῦν τόν Χριστό. Τό ἔργο τους θά εἶναι νά ἁλιεύουν τίς ψυχές τῶν ἀνθρώπων. Στήν κλήση αὐτή τοῦ Θεοῦ, ἐπιδεικνύουν πρωτοφανή ἀποφασιστικότητα.

Ἡ συμπεριφορά τῶν ἀποστόλων, ὅπως μᾶς τήν διασώζει ὁ εὐαγγελιστής Ματθαῖος, μέ ἀνθρώπινα κριτήρια εἶναι ἀνεξήγητη. Δέν πρέπει ὅμως νά λήσμονοῦμε πῶς Αὐτός πού καλεῖ εἶναι ὁ Θεός καί

πώς τό ἔργο στό ὁποῖο καλεῖ, δέν εἶναι μόνο ἀνθρώπινο. Ἐπίσης οἱ μαθητές ἦταν ψυχές πού πίστευαν σέ αὐτά πού γράφτηκαν στήν Παλαιά Διαθήκη καί ἀναζητοῦσαν τήν ἀλήθεια. Εἶναι λοιπόν φυσικό γιά μία καρδιά πού ἀναζητᾷ καί ταυτόχρονα χαρακτηρίζεται ἀπό ἀπλότητα καί δεκτικότητα, νά ἀντιλαμβάνεται τήν παρουσία τοῦ Θεοῦ, ὅταν ἡ χάρις τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἀποφασίσει νά τήν ἐπισκεφθεῖ.

Ἡ κλήση τοῦ Θεοῦ ἀπευθύνεται σέ ὅλους τούς ἀνθρώπους ἀνεξαιρέτως, γιατί ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἐκχέεται ἀπλόχερα σέ ὅλο τόν κόσμο. Ὅμως αὐτό τό κάλεσμα τοῦ Θεοῦ ἄλλοι τό δέχονται καί ἄλλοι τό ἀπορρίπτουν. Ὁ Θεός σέβεται τίς ἀνθρώπινες ἐπιλογές καί δέν ἐπιθυμεῖ νά τόν ἀκλουθήσει κάποιος μέ τη βία. Ἡ ἐλεύθερη ἀνθρώπινη συγκατάθεση ἀποτελεῖ πρωταρχικό καί ἀπαραίτητο ὄρο μαθητείας κοντά Του. Ἡ κλήση, ὡς ἔκφραση τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, βρίσκεται μπροστά σέ κάθε ἀνθρώπινο βῆμα. Ἐναπόκειται στόν ἄνθρωπο νά ἀποκτήσει τήν διάθεση γιά νά διακρίνει τά σημάδια τῆς θείας ἀγάπης. Ἡ στιγμή πού θά ἀκούσει κάποιος τό θεῖο κάλεσμα νά μιλᾷ στήν καρδιά του, εἶναι διαφορετική γιά τόν καθένα. Ἐτσι ἄλλος βιώνει τό σκίρτημα τοῦ θείου λόγου κατά τήν νεότητά του, ἄλλος κατά τήν ὠριμότητα καί ἄλλος στά γηρατειά του καί μέσα ἀπό διαφορετικέ συνθήκες καί τρόπους πού ἐπιλέγει ὁ Θεός γιά νά στείλει τό μήνυμά του.

Ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ σέ κάποιες περιόδους τῆς ζωῆς του νά ἀπομακρύνεται ἀπό τό θεῖο θέλημα καί νά ἐγκλωβίζεται στίς βιοτικές μέριμνες καί ἀνθρώπινες ἀδυναμίες του, ἀλλά ἡ βαθύτερη φύση του δέν παύει νά ἀπαιτεῖ τήν ἐπιστροφή στόν σπλαχνικό Πατέρα. Ἡ Ἐκκλησία ὑπάρχει γιά νά θυμίζει τήν θεία κλήση καί τό βέβαιο εἶναι ὅτι ὁ Κύριος στέκεται πάντοτε ὑπομονετικά καί χτυπᾷ τήν θύρα τῆς καρδιάς ἐπίμονα ἀλλά διακριτικά, γιά νά ἀκουστεῖ καί νά εἰσέλθει νά κατοικήσει μέσα μας.

Εἶναι στό χέρι μας νά ἀκούσουμε τήν φωνή τοῦ Θεοῦ πού μάς καλεῖ καί νά Τόν ἀκουλουθοῦμε μέ ἐλπίδα καί βεβαιότητα.

Ἀμήν.